

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 97

**Presidència
de la Sra. Virginia Marí i Rennesson**

Sessió celebrada dia 26 d'abril de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 5955/21, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a comissions bancàries. 2408
- 2) RGE núm. 1378/22, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a deflactar la tarifa de l'IRPF. 2414
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputades. Començam la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si hi ha substitucions.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sí, presidenta, Jordi Marí substitueix Pilar Costa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Marí. Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui relatiu al debat de les Proposicions no de llei RGE núm. 5955/21 i 1378/22.

1) Proposició no de llei RGE núm. 5955/21, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a comissions bancàries.

Començam amb el debat de la Proposició no de llei RGE núm. 5955/21, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a comissions bancàries. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, presidenta. Bé, MÉS per Mallorca considera molt preocupant la deriva en els costos dels serveis i l'atenció dels bancs i les entitats financeres. Actualment els serveis financers han derivat en serveis essencials, quasi diria que cap persona no pot viure al marge del sistema financer i dels bancs, per tant, és quasi impossible viure i treballar sense aquesta dependència.

Nosaltres, precisament, amb aquesta preocupació, vàrem presentar ja l'any passat, i vàrem debatre i es va aprovar una proposició no de llei contra l'exclusió financera, perquè era un moment que també ja ens començava a preocupar, sobretot per a aquestes persones més vulnerables, per a aquestes famílies que realment tenen dificultats per accedir als serveis digitals, als serveis electrònics i que a molts de llocs de les nostres illes han quedat sense oficines obertes. És una cosa que a nivell de tot l'Estat espanyol passa, la reducció d'oficines de serveis presencials i la reducció de caixers, però realment aquí també, a les Illes, ho patim i ja ho tenim a molta part del nostre territori, a molts dels nostres municipis.

Per tant, de qualque manera, nosaltres encara a aquesta proposició no de llei hem afegit que ens preocupa molt la pujada de comissions que s'han derivat en aquest darrer any, la pujada de comissions de les entitats financeres cap al client, sense tenir en compte pràcticament quins són els seus ingressos. De fet, la majoria d'entitats financeres donen beneficis de comissions precisament a les persones o a les empreses que tenen més doblers als bancs, en lloc de facilitar o reduir aquestes comissions a les persones que tenen dificultat per arribar a finals de mes i que, per tant, tenen dificultats per mantenir el compte bancari. Quasi diríem que és una penalització avui en dia les comissions de cara a les persones que tenen menys ingressos a nivell familiar o a nivell de treball.

Per tant, nosaltres pensam que la pujada d'aquestes comissions s'hauria de regular, l'Estat no pot quedar al marge de tenir en compte, com he dit abans, que els serveis financers s'han convertit en serveis essencials, i creiem que, a part, sí que és cert que s'ha arribat a certs acords entre la recollida de firmes, tots coneixem una recollida de firmes que va fer un jubilat precisament en defensa dels drets d'aquestes persones grans per accedir als serveis bancaris, es va arribar a una espècie d'acord o protocol entre les grans patronals bancàries per augmentar els serveis presencials, per millorar aquest servei a les persones majors, però el tema de les comissions bancàries crec que no s'ha afrontat.

També sabem que el Govern espanyol té en tramitació un avantprojecte de llei que abasta com un defensor del client financer, diguem, un defensor del client financer i que possibilitarà que tal vegada en el 2023 estigui en marxa i que pugui sancionar activitats abusives de les entitats bancàries, etc., a part que demani també més transparència i que demana també més informes a les entitats bancàries d'horaris que tenen, de quin territori cobreixen, per poder després tenir una espècie d'observatori d'aquest complex, d'aquesta xarxa de sistemes financers de l'Estat espanyol.

Però nosaltres creiem que això encara és insuficient, perquè realment és cert que això nosaltres ho valoram positivament, totes aquestes passes endavant que s'han fet, a base de la pressió de la ciutadania, com és aquesta recollida de firmes, com són les protestes que es provoquen, i creiem que el tema de les comissions bancàries encara precisament els bancs en aquests moments, com que el dipòsit bancari genera pocs interessos, això és cert, fins i tot de vegades interessos negatius, doncs sí que és cert que en aquests moments l'activitat de beneficis que tenen les entitats financeres es basen en les comissions o en la venda d'altres productes comercials, i que fins i tot, com he dit, aquestes comissions s'han fet més altes i que creiem que, a més, perjudiquen les persones amb menys recursos i amb menys ingressos.

Per això, MÉS per Mallorca és amb aquesta intenció que presenta aquesta proposició no de llei i insta el Govern espanyol que garanteixi un cobrament de totes aquestes comissions bancàries just i proporcional cap a tots els clients de les entitats bancàries.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Al segon punt -acab-, al segon punt que el Banc d'Espanya proporcioni alternatives de dipòsits de diners per a persones que no volen o no poden pagar comissions a bancs privats. I també instar el Govern de l'Estat a la creació d'una banca pública que posi els interessos del conjunt de la ciutadania per sobre d'un sector concret, com és el sector financer.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Començam ja els torns de fixació de posicions, en primer lloc, passam la paraula al portaveu del Grup Parlamentari Popular Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, presidenta. Senyores diputades, senyors diputats. Li he d'anunciar, Sra. Campomar que el Partit Popular votarà en contra d'aquestes propostes. Supòs que no la sorprendrà en absolut, no? Ja ho pensava, que no la sorprendria, però li explicaré per què votarem en contra d'aquestes propostes.

En primer lloc, nosaltres podem compartir la preocupació que vostè expressa a la proposició no de llei, però no compartim la forma de solucionar-ho.

En primer lloc, un partit liberal com el Partit Popular no pot acceptar l'intervencionisme que vostè planteja en aquesta proposició no de llei. El Partit Popular creu en l'economia de lliure mercat i el sector bancari també forma part d'aquesta economia de lliure mercat, i les comissions són preus que fixa el sector bancari o les entitats financeres amb un criteri de lliure mercat, i és així.

Això vol dir que els bancs poden fixar les comissions que els doni la gana? La resposta és no, els tribunals no és la primera vegada que declaren clàusules abusives a àmbits com el sector bancari. Per tant, ja hi ha eines, a dia d'avui, legislatives que permeten als tribunals tombar clàusules fixades de forma abusiva per les entitats financeres.

Per altra banda, hi ha una eina que nosaltres pensam que és la més útil perquè no es puguin fixar comissions elevades, que és la competència, la màxima competència possible, el màxim nombre possible d'entitats financeres, i aquí vull mostrar la nostra preocupació per la concentració bancària que s'està produint, sí, li vull mostrar la nostra preocupació. El Partit Popular desitjaria que hi hagués moltíssima més competència en el sector financer per tal que les entitats financeres que pujassin preus en forma de comissions, sofrissin una autèntica catàstrofe com a conseqüència d'aquella apujada de preus. Per a nosaltres, com li dic, Sra. Campomar, la competència és garantia de contenció de preus, en aquest cas, de contenció de comissions.

Per altra banda -com li deia-, nosaltres no podem compartir la seva fórmula constant d'intervenció pública, en aquest cas, dels preus -regulació, ens ha dit-, dels preus de les comissions. Nosaltres no ho podem acceptar. No és ningú el sector públic per anar a dir al sector privat, en aquest cas, a entitats financeres que hagin de fixar una comissió o una altra.

De fet, li he de dir que -entre cometes-, permeti'm que li ho digui així, des del Partit Popular començam a estar bastant cansats que tant el Govern del Sr. Sánchez com el Govern de la presidenta Francina Armengol a les Illes Balears recorrin de forma sistemàtica a l'intervencionisme propi de l'esquerra.

Finalment li he de parlar de la banca pública, és una proposta curiosa que ja veurà, Sra. Campomar, que tindrà el

suport de Podemos i el suport també del Partit Socialista, no tenguí vostè cap dubte que..., jo crec que sí, eh?, jo crec que el Sr. Marí donarà suport a la banca pública.

I serà curiós veure quan Podemos i el PSIB votin a favor de la banca pública, quan no fa molt varen privatitzar Bankia. Teníem un 62% de Bankia, suposadament ja teníem la banca pública, però la Sra. Calviño va creure convenient fusionar Bankia i La Caixa, que aquell procés de concentració bancària que jo li deia abans...? Sí, bé, es va produir aquella fusió de Bankia i CaixaBank i a dia d'avui tenim un macro banc, CaixaBank en aquest cas, i l'Estat, sap quin percentatge hi té? Sí, un 16%. Hem passat o varem passar d'una participació d'un 62% amb control, d'acord?, a un 16% i, per tant, cap control ni un per part de l'Estat a CaixaBank.

Ja ens va bé, eh?, li he de dir la veritat, jo crec que l'Estat no ha de tenir cap control ni un sobre cap entitat financera, però serà una hipocresia total veure com Podemos i el Partit Socialista voten a favor, Sra. Campomar, de la seva proposta, perquè ja hi havia una banca pública, i ara ja no és qüestió de tornar enrere. Nosaltres, com es pot imaginar, estam totalment a favor que hi hagi l'ICO sí, faltaria més, que hi hagi l'ISBA que fan una certa interacció ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'anar acabant, Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Sí, ja acab, presidenta. ... hi hagi una certa intervenció, ara d'aquí a que hi hagi una banca pública, com vostès poden imaginar, Sra. Campomar, nosaltres hi votarem en contra Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, senyor Costa. És el torn ara de la portaveu del Grup Parlamentari Unidas Podemos, passam la paraula la Sra. Martín.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies, presidenta. La veritat és que a nosaltres no ens ha sorprès gens que el Partit Popular es posi del costat de la banca, és un clàssic, i tampoc no ens ha sorprès que ens parli de lliure mercat, on realment els ciutadans i les ciutadanes no estan subjectes a aquest lliure mercat, perquè realment vostè diu no, és que la competència ajuda a baixar els preus. No és ver, les persones estan obligades a tenir un compte corrent per poder accedir a una subvenció, per poder disposar d'un ajut, han de tenir un compte corrent, i hi ha comptes corrents de determinats bancs, no importa posar exemples concrets, que estan cobrant només per comissió de manteniment de compte, 240 euros l'any, 240 euros l'any.

Vegem, persones que no tinguin domiciliada una nòmina no es poden veure beneficiades de cap tipus de descompte, persones que no tinguin una pensió no es veuen beneficiades per cap tipus de descompte, s'estan cobrant unes comissions,

que no és el mateix tenir uns salaris que uns altres, no és el mateix tenir unes condicions que unes altres.

Per descomptat que nosaltres estem a favor d'una banca pública, és evident i obvi, i considerem molt interessant la proposta presentada avui per MÉS per Mallorca especialment en aquest tercer punt, i és així, és així.

S'han de protegir els consumidors i una banca pública sí que garantiria realment aquests drets dels usuaris que en aquests moments no s'està vetllant per ells, es fan, ... tota una sèrie d'actuacions per vetllar per aquests drets, però veim que una vegada rere una altra i una altra, la banca aplica clàusules que són abusives, que després els clients han d'anar a denunciar i que moltes vegades es guanyen, però es guanyen després de molt de temps. I això no pot ser.

Nosaltres considerem que als abusos se'ls ha de posar fre des del consum, i, evidentment, una banca pública seria la solució en aquesta qüestió.

Sobre les diferències i discrepàncies amb la ministra Calviño crec que són públiques i notòries al llarg d'aquests anys. Tenim formes de veure tot el model econòmic bastant diferents, i, per descomptat, des d'aquí, des de les Illes Balears donarem suport a aquesta iniciativa de MÉS per Mallorca. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Martín. És el torn ara del portaveu del Grup Parlamentari Ciudadanos, passam la paraula al Sr. Marc Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, presidenta. El Grup Parlamentari Ciutadans evidentment no està a favor d'aquesta proposta que presenta el Grup MÉS per Mallorca, per diverses raons.

Primer, perquè fa la sensació que la banca són els, diguéssim, ... es demonitza un sector que al final són empreses privades que busquen un rendiment econòmic per després donar beneficis als seus accionistes. I, a més a més, tot des de la màxima transparència, perquè són mercats que han de passar per moltes inspeccions del supervisor i que, a més a més, estan ja de per si molt regulats.

El tema de les comissions, evidentment, amb un preu dels diners que està amb interessos negatius, si una empresa privada, com és la banca, vol tenir beneficis, ha de treure rendiment econòmic d'activitats diferents a la que fins ara havia estat la seva principal activitat, que era el rendiment econòmic que donaven els interessos dels crèdits que concedia; com que no té rendiment per aquí, ha de buscar altres fórmules. I si es fa una actitud intervencionista en les comissions, aleshores treuran negoci d'una altra banda, o sigui, al final són vasos comunicants, i l'activitat ha de ser rentable en benefici de tots, perquè tots els ciutadans ens beneficiem d'una banca forta i potent en el nostre país.

Sobre el tema de les persones que no volen pagar comissions i que si l'Estat els hauria de proporcionar alternatives. Bé, aquest és un tema que es podia debatre com es va debatre i la banca va presentar propostes de solució al tema de les persones majors. Això ja són temes que afecten una part de la societat, però que no és la situació de què estem parlant en els altres punts, que ja són una situació general de tota l'activitat bancària. Per això, en aquest punt ens abstindrem.

En el tercer punt, bé -ja s'ha dit per part del portaveu del Grup Parlamentari Popular- ja existia una banca pública que segurament, pel mateix redactat del punt, per als interessos del conjunt de la ciutadania es va vendre o es va fusionar amb CaixaBank; m'ha fet molta por el que ha dit la portaveu del Grup Parlamentari Unides Podem -la Sra. Martín- que això hauria d'anar a Consum. Tots sabem el Sr. Garzón com se les gasta, i no diguem el seu germà, que deia que era súper fàcil salvar l'economia d'un país, perquè només consistia a posar la impressora a tota i a imprimir bitllets. Aquesta és la filosofia bancària d'un ministeri que, bé, en moltes ocasions ens ha fet passar vergonya aliena.

Bé, en principi, considerem que l'activitat privada s'ha de regular, evidentment, hi ha reguladors bancaris, precisament, molt potents; jo -que conec més o menys la situació- s'ha fet una radiografia, pràcticament, de cada entitat financera cada any i amb unes condicions molt més rigoroses que a qualsevol altra companyia privada i, per tant, no estarem a favor d'aquesta iniciativa.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pérez-Ribas. *Es el turno ahora de la portavoz del Grupo Parlamentario VOX-Actua Baleares, la Sra. Idoia Ribas.*

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidenta. Nosotros, nuestra formación, ya ha declarado en diferentes ocasiones que nosotros creemos que el dinero que gestionan los bancos es el dinero de sus clientes, no es el dinero del propio banco y, por tanto, creemos que los representantes públicos a quienes tenemos que defender es a los consumidores y usuarios, y no a la banca.

Por tanto, también creemos que los servicios financieros deben ser declarados esenciales, puesto que es algo necesario, como bien dice esta iniciativa, se trata de algo a lo que estamos obligados, irremediamente, los ciudadanos, nadie puede prescindir de tener una cuenta corriente porque es que no puedes funcionar, el sistema te obliga; es más, el Estado ya, incluso, te prohíbe pagar -a partir de no sé si son 1.000 euros, ya- no puedes pagar en efectivo. Por tanto, necesariamente para infinidad de transacciones tienes que tener..., o incluso para recibir tu nómina, prácticamente, pues tienes que tener una entidad bancaria detrás y claro, evidentemente, eso puede conllevar a abusos, claro que sí, y más después de que ha habido estas agrupaciones desde los últimos diez años. Tenemos muy pocos bancos muy grandes, y tenemos que estar vigilantes para que no suceda lo que suele pasar cuando existen

oligopolios, que es que se pueden poner de acuerdo para establecer condiciones que puedan perjudicar a los usuarios, eso es así, ha pasado siempre y no tiene por qué dejar de pasar.

Por eso, tiene que haber mecanismos que garanticen que eso no ocurra, y de ahí la labor importantísima del Banco de España. No considero que sea necesario crear una banca pública. Yo creo que si se regula de una forma adecuada se puede conseguir evitar que existan este tipo de abusos. Por eso votaré en contra del punto tercero, y en los otros dos me abstendré. En el primero, porque yo no sé muy bien ..., aquí cuando dice que hay que “desarrollar un reglamento que garantice el cobro de todas las comisiones bancarias justo y proporcional...”, creo que ya estamos en el lenguaje, que siempre es indeterminado, ¿qué es justo y proporcional? Yo no sé cuál es el modelo que presenta MÉS per Mallorca. Normalmente no solemos estar de acuerdo con los modelos, por tanto, por precaución, me voy a abstener.

Y después, en cuanto a alternativas de depósito de dinero para las personas que no quieran o no puedan pagar comisiones a bancos privados, pues lo dicho, yo creo que se pueden establecer mecanismos que eviten esos abusos y por lo tanto creo que tiene que ir por ahí la solución.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Ribas. És el torn ara del portaveu del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes, el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Demanam al grup proposant la votació separada dels punts d'aquesta proposició no de llei, perquè en el punt primer votariem favorablement, i als altres dos punts votariem en contra.

Al punt primer votarem a favor, tot i que des d'un punt de vista purament jurídic, no sabem si això de desenvolupar un reglament, no seria millor una norma de rang legal però, bé, no entrarem en aquests matisos. En tot cas, en el fons, el que intenta fer el primer punt -al nostre entendre- és lluitar contra l'abús del sector bancari, i que el sector bancari ha generat situacions d'abús sobre els seus clients és evident -ho deia el Sr. Costa- que hi ha hagut sentències que així ho han reconegut, i també és evident que de cada vegada més té elements de servei essencial.

Per tant, protegir els consumidors i usuaris crec que és un deure dels poders públics i fer una regulació, que aniria precisament adreçada a protegir aquests clients, en tant que consumidors i usuaris d'una empresa que pot exercir una situació de domini i d'abús del mercat, ens sembla que entra dins els paràmetres absolutament raonables.

No podem compartir aquesta reflexió -diguem- de brotxa gruixuda, que ha fet el Sr. Costa, que això és una economia de lliure mercat i els bancs no tenen cap intervenció. Això no és cert. Els bancs, per exemple, han d'aprovisionar milions d'euros

perquè el Banc d'Espanya els obliga; això no passa a altres negocis, si tu tens un comerç al cap de cantó no has d'aprovisionar una part dels recursos que utilitzes. Vull dir, que els bancs estan intervinguts... bé, em sembla intentar negar..., hi estan... Hi ha una certa intervenció pública en el funcionament del negoci del banc?, sí. Hi ha una llibertat absoluta?, no.

Per tant, hi ha algunes frases que -diguem- es passen dels límits. Per tant, que hi hagi una bona regulació dels drets dels consumidors i usuaris, dels clients bancaris, també crec que entra perfectament en els paràmetres. Per això votarem, ja dic, el punt número 1.

No podem votar els altres dos punts, per què? Una cosa que s'ha dit és que hi ha hagut una concentració excessiva del negoci bancari a Espanya, i això és culpa de governs populars i de governs socialistes. És culpa de tots dos, perquè aquest procés fa deu anys que dura, si no més, i han governat uns i altres, i ningú no ho ha aturat, al contrari, ho han fomentat, a un moment determinat el discurs dominant era que això de les comunitats autònomes i les caixes d'estalvi era un desastre majúscul!, que havien d'eliminar totes les caixes d'estalvi, aquestes caixes d'estalvi regionals, etc., bé, això era un pecat capital. Hi havia tot un discurs, una narrativa, un relat, en contra del manteniment d'aquesta diversificació del sector bancari que suposaven aquestes caixes d'estalvi. Per tant, aquí les culpes estan molt repartides.

El sector bancari s'ha transformat, sobretot pel preu del diner; com que el diner no val res i els interessos no són una manera de negoci, evidentment, si no hi ha comissions, no sé què hi ha... Venda de productes, estan intentant entrar en altres mecanismes però és evident que les comissions s'han convertit en una gran part del negoci, cosa que no succeïa fa vint anys o un parell més.

Ara bé, hi ha alternatives. El senyor que no vol tenir els doblers al banc, pot invertir en borsa o pot fer altres coses. Per això, des d'aquest punt de vista, el punt segon -diguem- podria ser discutible que no necessàriament ha de tenir un dipòsit, pot fer altres coses si les vol fer.

De totes maneres, nosaltres el que entenem és que el sector bancari és un sector essencial que ha de tenir una bona regulació, però que no importa que sigui absolutament..., que hi hagi una banca pública, perquè és innecessària, perquè amb una bona regulació pot funcionar perfectament aquest sector.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Per part del Grup Parlamentari Mixt passem la paraula al seu portaveu, el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Quan fem aquests debats sempre em fa molta gràcia la dreta, sobretot el PP i Ciutadans, no?, presumeixen de liberals, no?, s'omplen la boca com si..., “nosaltres som liberals”, i em fa gràcia perquè, clar, són liberals

excepte quan cal subvencionar les escoles religioses on porten els seus fills, llavors ja no hi ha liberalisme que valgui, llavors estan a favor de l'intervencionisme. I, evidentment, ens venen aquí a reclamar que els pagesos rebin els ajuts de la política agrària comunitària -més intervencionisme-, suposo que estan a favor del descompte de resident, també, que també és intervencionisme, i cada setmana demanen ajuts per als pescadors, demanen solucions per als que viuen en el bloc de pisos Don Pepe, demanen ajuts per als agricultors, demanen polítiques 0-3... Vaja, demanen intervencionisme a les totes: venen aquí a reclamar intervencionisme. Ara, això sí, a l'hora de posar-se l'etiqueta, "nosaltres som liberals, estam a favor de la llibertat".

Tot això li ho dic, Sr. Costa, perquè vostè ha volgut posar entre l'espasa i la paret el PSOE amb el tema de la banca pública i la fusió de Bankia i La Caixa, i jo crec que vostè, abans de posar en contradiccions els altres, potser hauria de pensar també en les seves pròpies contradiccions.

I parlant de Bankia i la banca pública, que deia vostè. Bé, Bankia, aquest banc es va rescatar amb 40.000 milions d'euros de tots els ciutadans. Per tant, vàrem haver de salvar els bancs amb intervencionisme i després se'ls va condonar gran part del deute per fer viable aquest banc. I no recordo que vostès es queixessin.

Tot això, senzillament, ho poso damunt la taula perquè l'arcàdia feliç liberal no existeix. Llavors, clar, a mi que vulguin desacreditar la proposta que ens ve a fer la Sra. Campomar, que té molt de trellat, perquè afecta un problema que realment existeix, amb el relat d'una arcàdia feliç, que ens sembla que li he desmuntat, que aquesta arcàdia feliç no existeix, del liberalisme, doncs, em sembla que no és un argument que pugui desacreditar aquesta proposta.

Crec que de la proposta que ens porta la Sra. Campomar, i molts altres portaveus ho han assenyalat, hi ha un element molt important, que és que realment s'han convertit en uns serveis essencials. Llavors, què ens trobem? Que hi ha molts àmbits en els quals aquests serveis essencials estan operats, no?, o estan intervinguts o hi ha la presència d'un operador públic. Ara se m'acut molt ràpidament, per exemple, Correus, no?, hi ha un operador públic, es considera un servei essencial. Què n'hi ha de privats també? Sí, però hi ha un operador públic. Per no parlar dels operadors públics ferroviaris o aeroportuaris que també existeixen, perquè són àmbits que pel seu caràcter d'essencial es veu necessari que hi hagi aquest operador públic. En el cas, per exemple, de l'aeroportuari, doncs, amb unes fórmules de cogestió, amb una part de privatització.

Per tant, no ens sembla tan forassenyat com per ridiculitzar la proposta que pugui haver-hi un operador públic també en el sector bancari, quan veiem que la gent està obligada a rebre aquests serveis. És veritat, com deia vostè mateix, Sr. Costa, també ho ha dit el Sr. Pérez-Ribas, que són sectors que estan fortament regulats i que, per tant, via regulació també es podria aconseguir el mateix resultat. Al final parlem del mateix, és igual una regulació molt forta que obliga un privat a comportar-se determinada manera al mercat o tenir un operador públic tampoc no ens sembla que siguin solucions tan allunyades.

Per tots aquests motius, nosaltres votarem a favor de la proposició.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Castells. És el torn ara del portaveu del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sí, gràcies, presidenta. Bones tardes, senyors i senyores diputats. Bé, des del Grup Parlamentari Socialista manifestam el nostre total suport a la finalitat i als objectius de la iniciativa. Si bé igualment demanariem la votació separada dels punts, perquè el que farem és votar a favor dels dos primers punts i votarem en contra del tercer punt. Per tant, li demanam disculpes al Sr. Costa per causar-li una decepció.

Sobre els punts primer i segon, evidentment li donarem suport en la línia de la regulació del sector bancari que sempre hem defensat. Nosaltres hem presentat altres proposicions no de llei, a la Comissió d'Hisenda, a la Comissió d'Assumptes Institucionals, amb l'objectiu principal de garantir un accés a tots els serveis bancaris a tots els ciutadans i especialment a aquells que tinguin necessitats particulars. I evidentment, el cobrament d'unes comissions ajustades i correctes és una condició indispensable.

També al Congrés dels Diputats, aquest passat mes de març, el Partit Socialista va presentar una altra proposició no de llei per facilitar l'accés als comptes bàsiques de pagament i evitar males pràctiques bancàries; principalment derivades de l'augment de la problemàtica que hi ha hagut últimament amb l'obertura de comptes bancaris per a cobrament de prestacions de famílies vulnerables, per l'ingrés mínim vital, renda social garantida, sol·licitants d'asil i que també duia aquesta reclamació del cobrament d'unes comissions ajustades, diguéssim, i justes.

Si analitzam amb una miqueta més de profunditat, clar, també perquè segons diu l'exposició de motiu, el procés de concentració bancària no és..., no es deu només a la crisi econòmica de 2018 sinó que es deu a una normativa europea que deriva dels tractats del Comitè de Basilea, que està format pels bancs centrals i les autoritats reguladores dels països del G20. I això ve sent així des de fa molts d'anys. Crec que el Sr. Melià, que és..., això és responsabilitat dels partits de govern populars i socialistes. Bé, sí, però el G20 és molt més ampli que tot això, és molt més ampli fins i tot que la Unió Europea.

Per tant, des del 88, 2004 i 2010, que són els tres tractats de Basilea, s'han anat augmentant progressivament els ràtios de solvència que li hem exigut als bancs. Per tant, si cada vegada li exigim una major solidesa, una major provisió, com s'ha dit abans també, la manera de tenir aquest capital mínim de reserves i ser més solvent, que és el que li hem demanat el sector bancari, en un moment..., per sobre del que ha crescut el producte interior brut, l'única manera d'aconseguir això ha estat amb la concentració bancària, i evidentment, a major

concentració bancària, menor nombre d'entitats i menys competència. Bé, d'acord.

El Partit Popular també deia, no, nosaltres volem més competència. Però això no és una cosa que caigui del cel; tot i que diu, tampoc no volem intervencionisme. Però, bé, el Partit Popular el que té és un intervencionisme selectiu, podríem dir. Quan es tracta d'intervenir, per exemple, els romanents i el finançament dels ajuntaments, no tenen cap problema. El Sr. Montoro supòs que en sabia, d'intervenir ajuntaments i intervenir comptes públics.

En resum, a major solvència tècnica que demanam al sector, menys competència. I això, com dic, ocorre des del 88. I això què genera?, comportaments oligopòlics i males pràctiques. El que ens passa, i hem de saber tots els qui ens dedicam a la cosa pública, que de vegades legislam a favor d'un factor i el que feim és generar-ne un altre. Aquí s'ha legislat a favor de la solidesa del sistema bancari, i el que hem fet és legislar en contra de la competència dins del sistema bancari. I ara, evidentment, existeixen males pràctiques.

Des del Partit Socialista sempre hem defensat la intervenció de l'economia per revertir les ineficiències que detectam, i per això votarem a favor del punt primer i el punt segon. Però votarem en contra del punt tercer d'aquesta proposta perquè pensam que el que no podem fer és corregir una ineficiència amb una altra ineficiència. Per a nosaltres la solució és regular i intervenir sobre la banca existent i no crear-ne una de nova a costa de tot el sistema públic; i encara més hem d'intervenir i hem de regular aquelles entitats que han rebut fons públics, un rescat a qualsevol altre tipus de capitalització. Per tant, crear una altra banca pública a costa del sistema públic, ens sembla carregar a l'esquena de l'estat del benestar la solució que no ha creat aquest estat de benestar.

Això seria tot. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mari. Ara en torn de contradiccions, passam la paraula a la portaveu del Grup Parlamentari proposant, la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sra. Presidenta, Bé, crec que el Sr. Castells ho ha explicat molt bé això del lliure mercat. A vostès els funciona molt bé, fins que necessiten que els rescatin, i llavors aquí després toquen a la porta a l'administració; com va passar amb el rescat bancari. Sí, 51.000 milions que hem pagat entre tots, i que no ens tornaran, per rescatar els bancs i jo crec que això..., vull dir que aquí he de dir que hi ha la complicitat tant del Partit Popular com del PSOE en el seu moment.

Vostè em ve a dir que ja hi ha mecanismes de regular això, anar als tribunals. Sí, vostès ja..., vull dir, si hi ha clàusules abusives, l'Estat s'ha de posar de perfil, no ha de mirar res, ha de passar de tot, no ha de regular res. Hi ha comissions abusives? S'ha de posar de perfil. Les persones que no tenen recursos per arribar als tribunals, s'han d'aguantar, han de

perdre i sempre han d'estar indefenses. No, nosaltres això no ho podem defensar de cap manera.

Crec que això, per les intervencions que he vist, pràcticament tots som molt conscients que els serveis financers s'han convertit en serveis essencials i, per tant, com a servei essencial, necessiten la protecció de l'administració. Uns serveis essencials. Les persones, totes les persones per viure o per treballar estan..., tenen una dependència total de les entitats financeres.

Per tant, l'Estat o l'administració pública ha de vetllar perquè realment aquesta dependència sigui justa i equilibrada. Nosaltres això sempre defensarem que sigui així i una mica aquesta proposició no de llei va en aquest sentit. Nosaltres, a un moment donat, ja varem parlar de l'exclusió financera en el sentit d'oficines i de tancament i en aquest moment parlam sobretot de tema de les comissions, perquè entenem que vostès el que defensen és que, bé, com que això és lliure mercat, si el model de negoci dels bancs, en aquest moment, és cobrar..., vull dir, és cobrar menys comissions als que contracten més serveis, o sigui, a les persones que tenen més recursos, a les persones que tenen més recursos són a les que les entitats financeres baixen les comissions; en canvi, les persones que tenen menys recursos, una persona que cobra 800 euros, perquè fa mitja jornada o fa un terç de jornada, aquesta persona no té oportunitat que li baixin les comissions, perquè com que vostès troben que l'Estat ha de mirar cap una altra banda i no ho ha de regular i en canvi és un servei essencial, ... nosaltres això no ho podem compartir de cap de les maneres. He de donar les gràcies a tots els que han dit que votarien a favor del primer i segon punt.

I ara per acabar, sobre el tema de la banca pública i supòs que... aquí pareix que parlam d'unes coses, vull dir, fora de..., no ho sé. Però, solvència de la banca pública europea, he trobat la del 2018, ho he cercat ara, no els diré cap mentida. "*Las recientes pruebas realizadas por la Autoridad Bancaria Europea a las 48 principales entidades, han revelado que las más solventes son dos bancos públicos -dos bancos públicos, eh?, el banco con más fortaleza, el alemán, del estado de Renania del Norte-Westfalia y la Asociación Regional de Cajas de Ahorros*". L'altre, holandès. A vostè li pareix que aquests estats..., vostès viuen..., volen retornar al segle XIX. És a dir, no són una dreta que miri..., diguem una dreta europea que vagi ..., en aquesta qüestió i en moltes altres Sr. Costa. En aquesta qüestió són molt retrògrads i molt classistes. Per tant, això nosaltres pensam... i a més, lament que el Partit Socialista no hi voti a favor, perquè evidentment m'hauria agradat que hagués votat a favor.

Però en qualsevol cas, volia dir que crec que aquesta forma de mirar aquestes qüestions, crec que és equivocada. En qualsevol cas, moltes gràcies a tots els que han dit que votarien a favor del punt 1 i del punt 2.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Campomar, accepta votació per separat, m'ha semblat entendre.

Passem doncs a la votació i votarem tots els punts per separat de la proposició no de llei RGE núm. 5955/21.

Passem a votar el punt número 1.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

8 vots a favor, 4 en contra, 1 abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passem ara a la votació del punt número 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

7 vots a favor, 5 en contra, 1 abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

No, són 8. Tornam votar el punt número 2.

7 vots a favor, 5 en contra, 1 abstenció.

Passem ja a l'últim punt, el punt número 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

3 vots a favor, 10 en contra, cap abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

En conseqüència queden aprovats els punts números 1 i 2 de la proposició no de llei RGE núm. 5955/21, relativa a comissions bancàries, i rebutjat el tercer punt.

2) Proposició no de llei RGE núm. 1378/22, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a deflactar la tarifa de l'IRPF.

Passem ja doncs al debat de la proposició no de llei RGE núm. 1378/22, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos pel procediment d'urgència, relativa a deflactar la tarifa de l'IRPF. Per a la seva defensa, passarem la paraula al seu portaveu, el Sr. Marc Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, presidenta. Amb l'actual inflació que estam suportant, és evident que cada dia som més pobres, de fet som més pobres que fa un mes i és responsabilitat, tant del Govern de l'Estat, del Sr. Sánchez, com del Govern balear, pal·liar els efectes que la inflació està infringint a les butxaques de la gent. Però veiem com es neguen a adaptar l'actual sistema fiscal a la dura realitat, i la dura realitat és que avui som més pobres. I és més, coneixent la voracitat recaptadora del Sr. Sánchez i en sentir-lo dir que vénen temps durs, els ciutadans no feim més que posar-nos les mans al cap i agafar-nos ben fort a la cartera pel que pugui venir en els propers mesos.

El Govern de les de les Illes Balears, en el Decret llei d'ajudes per pal·liar la crisi econòmica i social derivada de la guerra a Ucraïna, ja va fer un pas, validar aquest decret llei, el va validar recentment, va elevar els ingressos màxims per acollir-se a les bonificacions de l'IRPF autonòmic de 2022, i a la justificació de per què va pujar aquests màxims, deia que era per l'increment dels salaris en els darrers anys. I és curiós perquè la mateixa justificació per deflactar els trams del l'IRPF autonòmic, i més ara, perquè cal deflactar el tram autonòmic de l'IRPF, primer per alleujar les butxaques de les famílies i dels treballadors, que durant els darrers anys que no s'ha deflactat amb la pujada de l'IPC ja es veuen afectats, però és que a més a més, ara, amb un increment tan fort de l'IPC, molt per damunt de l'increment dels salaris, encara es fa més evident.

Des del Grup Parlamentari Ciudadanos ja vàrem demanar deflactar els trams de l'IRPF autonòmic, per adaptar-los a la realitat, tenint en compte ja la inflació i la pèrdua de poder adquisitiu que això implica, sobretot el 2022, però bé, ja saben que els grups que donen suport al Govern no van valorar aquesta iniciativa, una iniciativa que significaria estalviar a cada treballador uns 450 euros, si es deflactaven els trams.

La inflació és un fenomen que castiga principalment i amb més severitat als ciutadans de menys capacitat econòmica i els aboca a una pèrdua de poder adquisitiu. I cal insistir, la inflació ha pujat molt més que els salaris. Per tant, els actuals trams d'IRPF, els autonòmics, són injustos perquè es pot incrementar el sou un 2%, però no té sentit que per aquest increment de sou es passi a un tram més de pagament d'IRPF, que implica un percentatge més alt de pagament d'imposts, quan la inflació està al voltant del 10% i això significa que realment aquest ciutadà té menys doblers a final de mes. Per tant, demanam deflactar els trams per ajustar aquest desequilibri.

Després hi ha un altre mantra. No diguin que els efectes de la deflactació en els trams de l'IRPF no són immediats, és clar que ho són, són immediats des del moment que es decreta. Si en el decret llei que es va validar s'haguessin deflactat els trams de l'IRPF, a final de mes amb la reducció per IRPF autonòmic, es podria haver reduït menys quantitat i en reduir les quantitats, perquè ja no passaven de tram, el treballador hagués rebut més diners a la seva nòmina. I sobretot a les rendes més baixes, les rendes de menys de 22.000 euros, que són les que no han de presentar declaració de la renda. Deflactar un tram de menys de 22.000 euros, significa que el treballador cobra més a final de mes, perquè té menys retenció i com no fa la declaració de la renda, va directament al seu import net.

Per tant, tant el Govern de la nació, com el Govern de les Illes Balears s'han de centrar en donar suport a les famílies, als autònoms, en lloc de gastar-se diners que no tenim en mesures que no arribaran a beneficiar els consumidors. La baixada d'imposts no suposa una minva en els serveis públics, si es gestionen amb criteris d'eficiència...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'anar acabant.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

... i deflactar la tarifa d'IRPF no és baixar impostos, és no pujar-los.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Començam el torn de fixació de posicions. En primer lloc té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari Popular el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc em veig en la necessitat de fer una reflexió. Sr. Castells, quan vostès hagin... ah! No hi és...

LA SRA. PRESIDENTA:

No hi és, no hi és el Sr. Castells.

EL SR. COSTA I COSTA:

Ho diré igual, perquè després quan miri el *Diari de Sessions*...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Costa...

EL SR. COSTA I COSTA:

Quan creïn l'Arcàdia feliç de l'intervencionisme i del dirigisme econòmic, no ens convidin perquè el Partit Popular no hi serà.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Costa, parli de la qüestió.

EL SR. COSTA I COSTA:

Sí, ara en parlo. Jo crec que no el sorprendrà, Sr. Pérez-Ribas, si li dic que votarem a favor de la seva proposta; tot i això, compartesc tots els arguments que vostè ha manifestat i en conseqüència no els repetiré.

Sí que li he de dir que té raó la Sra. Truyols quan diu que és cert que no hi ha una traducció automàtica d'una reducció de

la tarifa autonòmica en forma de les retencions. Sí, té raó, ara, això sí: no li haurà sentit vostè, Sr. Pérez-Ribas, que el Partit Socialista ni ningú hagin demanat a l'Estat que modifiqui la norma per tal que hi hagi una traducció pràctica en forma de retencions, o fins i tot hi hagi una separació de les retencions a les nòmimes per tal que, quan hi hagi una reducció de la tarifa autonòmica o una deflactació de la tarifa autonòmica, hi hagi una traducció pràctica automàtica en les retencions i, per tant, efectivament, es produeixi aquesta compensació de poder adquisitiu que seria, francament, molt desitjable per a les rendes mitjanes i baixes, que estan sofrint el que no està escrit com a conseqüència d'aquestes brutals pujades de preus, que no vèiem en quaranta anys.

En conseqüència, té raó la Sra. Truyols. Però -repetesc- tenint raó, jo no he vist ningú que demanàs per part del Govern de les Illes Balears "escolti, Sr. Sánchez, podria per favor modificar la llei per tal que hi hagi una traducció pràctica"... Per cert, en ares de l'autonomia tributària, també seria molt desitjable que hi hagués aquesta traducció pràctica; o, per exemple, que les bestretes a compte del sistema de finançament en matèria de l'IRPF es poguessin modificar com a conseqüència de les modificacions de les tarifes; o que..., en fi, hi hauria moltes millores a efectuar.

El que sí que és evident és que aquesta deflactació de la tarifa hauria de ser el mínim del mínim que seria desitjable que s'hagués produït ja, com a conseqüència d'una inflació que no coneixíem en quaranta anys. És cert que ara ens diran, però no es produïa la deflactació de la tarifa des de fa no sé quants anys, el 2008..., és cert, taxes d'inflació negatives o taxes d'inflació que són pràcticament nul·les, no fa falta deflactar la tarifa. Però, escolti, quan les taxes d'inflació són d'un 10%, home..., però és que ja ho ha sentit, Sr. Pérez-Ribas, o sigui, és que els és igual que sigui la inflació d'un 10%, perquè volen recaptar 7.500 milions d'euros més, que ja duen recaptats, i a final d'any volen continuar amb aquesta major recaptació, i ells no tenen cap problema ni un; els que tenim un problema, són les rendes mitjanes i baixes, aquests sí que tenim un problema greu, com a conseqüència de les pujades de preus d'un 10%.

Li he de confessar, també, Sr. Pérez-Ribas, que ho hem intentat per activa i per passiva, vostè ho sap. Des del Partit Popular hem intentat enfocar-ho d'aquesta forma, no ens ha servit, d'aquesta altra, per amunt, per avall, no hi ha hagut forma; ho hem enfocat de totes les formes possibles. La comunitat autònoma té un superàvit de 338 milions d'euros el 2021 com a conseqüència de les compres d'habitatges de luxe per part dels no residents a les Illes Balears, s'han recaptat 400 milions d'euros més a l'impost de transmissions patrimonials... És igual, és igual, tots els arguments que es posin damunt la taula, perquè ni el Partit Socialista, ni Podemos, ni MÉS, és a dir, els partits d'esquerra en aquestes illes, volen tocar ni un sol impost que no sigui ..., res, labor de maquillatge pur i dur.

En conseqüència, nosaltres, evidentment, votarem a favor de la seva proposta, però auguram un èxit escàs en el plantejament que té aquesta PNL.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Costa. És el torn ara de la portaveu del Grup Parlamentari Unidas Podemos, la Sra. Martín.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies. La veritat, Sr. Marc Pérez-Ribas, és que té mala sort avui de presentar aquesta proposta, perquè justament parlar avui d'inflació, quan s'estan aprovant mesures importants per lluitar contra ella i donar recursos a les petites, mitjanes empreses, a les famílies, etc., la veritat és que, bé, un altre dia, potser ens podria vendre la moto, però avui resulta que tenim un acord per baixar, per desacoblar, el preu del gas de la factura de la llum, amb un màxim de 50 euros megawatts/hora en el mercat elèctric peninsular, que és un acord a què s'acaba d'arribar avui mateix, quan hem tengut la compareixença del conseller Yllanes, posant en valor i exposant tot el programa en base als Fons de recuperació, transformació i resiliència, que generaran més de 7.000 llocs de treball a les nostres illes, quan fa uns dies també, des dels serveis socials, s'han donat tota una sèrie d'informació respecte dels ajuts que s'estaven donant i com s'està lluitant contra la inflació..., i vostès ens venen a vendre, una altra vegada més, una modificació de l'IRPF que, efectivament, no té efecte directe ni immediat a les butxaques de la població..., la veritat, jo és que crec que no per repetir una cosa, al final serà veritat.

I vostès saben que hi ha tota una sèrie de bateria de mesures que sí que s'estan implantant, que sí que són positives tant per a les famílies com per a petites i mitjanes empreses, i ens venen una altra vegada a parlar de l'IRPF. Jo el convidaria que reflexioni sobre totes les mesures que s'estan posant en marxa, que s'apuntin i aportin a aquelles que els semblin interessants, que són moltes; i avui no els podem donar suport a la seva proposta perquè, una vegada més, parlen de baixades d'imposts però no estan abordant una situació important, que és que s'hauria de retallar amb aquestes modificacions fiscals que vostès plantegen.

Així que, per la nostra banda, per descomptat que no tendran suport avui.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Martín. És el torn ara de la portaveu del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Costa, evidentment, jo no em puc posar al seu nivell, a nivell econòmic, però sí que m'agrada llegir, i m'agrada llegir temes econòmics, és una qüestió que m'agrada. I la veritat és que en els temes de quan hi ha inflació no es recomana, precisament, ni baixar impostos ni..., perquè el que genera precisament, ni baixar impostos..., ni en aquest cas, deflactació d'IRPF, perquè el que genera encara és més inflació, perquè el que fa és augmentar la demanda, perquè la gent té més doblers per comprar coses, i com que té més doblers per comprar coses, compra més coses. Per tant, el que

fa és generar més demanda i, per tant, baixa l'oferta, i per tant, els preus continuen pujant.

Però això no ho dic jo, ho diuen molts d'economistes, i vostè ho sap; pot ser que no hi estigui d'acord, això li respect, i també ho diu el Fons Monetari Internacional. Jo, la veritat, ho diu el Fons Monetari Internacional -tampoc no ho dic jo- i ho ha dit dia 20 d'abril de 2022, parlam precisament de les propostes del PP, de baixada d'imposts del Sr. Feijóo, que les ha qüestionat, les ha posat en qüestió, perquè precisament el que ve a dir és que el més sensat és treballar sobre l'oferta, intentar incrementar l'oferta, però no incrementar la demanda, no que la gent compri més coses, sinó intentar augmentar l'oferta, treballar sobre mesures, com poden ser pacte de rendes, com poden ser coses molt..., mesures quirúrgiques en productes concrets, etc.

Per tant, vostès la proposta que aquí ens proposa Ciutadans ve a ser molt semblant a la proposta que vostè, el Partit Popular i ara el Sr. Feijóo, bé..., jo, pel que he llegit. Per tant, vostès... Nosaltres no podem..., és a dir, és evident que creim que van equivocats.

Jo crec que la inflació ens preocupa a tots, jo en això sí que som..., crec que ens preocupa a tots, de tot l'àmbit parlamentari i de totes les ideologies, perquè crec que en el final perjudica tota la societat, perjudica les empreses..., vull dir, crec que en aquest sentit estam d'acord. Ara bé, el que nosaltres no podem compartir de cap de les maneres són les mesures que, en aquest cas, proposa Ciutadans -però, bé, que jo veig que són les mateixes que proposa el Partit Popular o molt semblants- i, per tant, des de MÉS per Mallorca no les podem compartir, perquè precisament pel que he dit: no hem de fer una política expansiva de demanda, perquè la política expansiva de demanda, precisament, es genera quan tu baixes impostos de forma general i quan precisament dotes la gent perquè tenguí més capacitat de comprar més coses. Per tant, el que fa és generar més demanda. Això és la llei.

Per tant, s'ha de treballar en mesures concretes d'incrementar l'oferta, que és complicat, és complicat, ja ho sabem. És complicat, sobretot, perquè això s'ha produït per un tema que jo ja ho he dit a diverses intervencions que he fet en aquest parlament: el tema de la crisi de recursos. La crisi de recursos, ens referim a la crisi dels recursos energètics i la crisi de recursos de matèries primeres, que són el que està, precisament, provocant aquesta inflació de preus, accelerada per la guerra d'Ucraïna i Rússia, que s'ha accelerat aquesta situació, però que ja venia, encara que no hi hagués hagut la guerra, hagués arribat.

Per tant, hem de ser conscients que aquesta crisi de recursos no és conjuntural, és estructural, hem de ser capaços d'habilitar fórmules i de pensar com al futur hem d'afrontar aquesta situació, però, evidentment -ja li ho he dit-, a nivell d'experts, jo li respect molt la seva capacitat i la seva..., no hi entraré, però és evident que jo, pel que..., i li dic, li he citat precisament el Fons Monetari perquè, precisament, han estat les manifestacions que ha fet aquesta mateixa setmana, dia 20 d'abril.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. *Es el turno ahora de la portaveu del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, la Sra. Idoia Ribas.*

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidenta. Ciertamente nos encontramos en un entorno de volatilidad e incertidumbre, que es el peor escenario para las familias y empresas, por lo que, salvo que corre un cambio drástico, nos encaminamos hacia un tiempo de ralentización de la economía, con tasas elevadísimas de inflación. Estamos entrando incluso en un estado que algunos economistas llaman estanflación y que es uno de los peores escenarios económicos posibles.

Los poderes públicos en lo que tendrían que estar es en ayudar a los ciudadanos, precisamente a raíz de esta crisis energética y de los acontecimientos internacionales, como la guerra en Ucrania o las pandemias sanitarias y todo lo que estamos viviendo, que es causante de esta situación.

Lejos de eso, lo que vemos es que los gobiernos no reaccionan. Al tratarse de gobiernos obsesionados con el gasto público, con aumentar el gasto público como la solución a todos los males, cuando un aumento del gasto público no tiene por qué justificar o por qué significar un aumento en el estado del bienestar, porque hay una variable importantísima que es la gestión que se hace con ese dinero y no sólo la cantidad que se gasta; pero bueno, ellos están en la cantidad y por tanto, estamos ante un gobierno obsesionado en conseguir más y más dinero de los bolsillos de la gente, a través del cobro de impuestos, pero en ningún caso, contempla permitir que las familias dispongan de un mayor poder adquisitivo.

La pérdida de poder adquisitivo de las familias conlleva un menor consumo. Un menor consumo implica no que haya menos inflación, lo que implica es ralentizar la economía y con ello recaudar además menos impuestos. Además, a raíz de la inflación, lo previsible es que el Banco Central Europeo ponga en marcha mecanismos de contención y eso consiste básicamente en una subida de los tipos de interés, con el consecuente impacto en el coste de la deuda; y eso implica que las familias se verán obligadas a limitar sus gastos superfluos, incrementar el ahorro o cancelar deuda en la medida de lo posible. Y todo ello no será posible si seguimos con el mismo nivel de impuestos. Por tanto, eso de que van a consumir mucho más las familias, mucho me temo que no va a ser así, va a ser mucho más complicada la cosa.

Por tanto, si cualquier momento es adecuado para bajar impuestos, yo creo que en la situación en la que nos encontramos es algo que incluso es obligatorio, para evitar el colapso económico. Bajar impuestos y reducir el gasto superfluo y dar liquidez a las familias que no llegan a fin de mes y a los autónomos, que también tributan en el IRPF y son parte importantísima para poder generar riqueza y que están sufriendo la indiferencia del gobierno autonómico y del Gobierno del Estado.

Por tanto, nosotros vemos con buenos ojos esta iniciativa, no supone, como decía el portavoz que la propone, no supone una bajada de impuestos, supone que permanezcan igual que como estaban, porque estamos hablando de adaptar el impuesto de la inflación. Igual que uno adapta el contrato de alquiler o cualquier otra cosa que pagamos, pues también a la hora de pagar impuestos que se tenga en cuenta esta inflación y que se tenga en cuenta por los diferentes tramos de la base liquidable del IRPF, en función de cómo ha aumentado la carestía de la vida.

Estamos a favor. Aún así nosotros, en otras comunidades autónomas hemos presentado iniciativas para bajar directamente el tipo, los tipos, que eso ya sería una bajada que sería lo deseable. Pero, en cualquier caso, bueno, pues bienvenida sea la iniciativa y si podemos empezar por aquí, pues votaré a favor.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Ribas. És el torn ara del portaveu del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El Pi donarà suport a aquesta iniciativa, que és ver que ja s'ha debatut en altres moments en aquest parlament i per tant, mantendrem el nostre sentit de vot.

Per a El Pi és evident que no estam parlant de baixada d'imposts, això és important, perquè si no, quan sent les intervencions dels portaveus, un diu bé, de què estam parlant, no estam parlant en cap moment de baixada d'imposts; per tant, aquest argument de què es baixen impostos, d'on retallàrem la despesa, quina política expansiva de demanda, ... tot aquest rotllo no té res a veure amb la iniciativa, perquè no parlam de baixada d'imposts, estam parlant que hi ha una inflació galopant i adequar les coses a la realitat d'aquests canvis en els preus que provoca la inflació. I, per tant, si hi ha un empobriment, que aquest empobriment no sigui perquè al final hi hagi -diguem-ho així- una pujada d'imposts real, perquè hi ha més recaptació, perquè la inflació té aquest efecte i una pèrdua de poder adquisitiu. El que cerca la iniciativa és l'estabilització, és una adaptació i mantenir l'estatu quo, atès els canvis que genera la inflació. Això és el que jo he entès i crec que no vaig malament.

Que hagi altres mesures positives, que hagin pogut fer els diferents governs?, bé, és que clar, aquí escolt la portaveu de Podemos i ens comença a explicar el que han fet, em pareix molt bé o no, és igual, no entraré en aquesta discussió. Pot ser que hagin fet coses positives, però això no diu que no es pugui fer aquesta, de positiva. No té res a veure una cosa amb l'altra, són temes totalment compatibles, que s'hagin adoptat altres mesures no vol dir que aquesta que proposa la iniciativa de Ciutadans, no pugui ser beneficiosa per als ciutadans. I com que ho és absolutament i n'estam convençuts, pensam que li hem de donar tot el suport del nostre grup. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. No havent-hi cap portaveu en aquest moment a la sala del Grup Parlamentari Mixt, passem la paraula a la portaveu del Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Truyols.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes a tots. Bé, primer de tot, dir que a veure, hem arribat a l'hora dels mantres, els mantres de la deflactació de la tarifa de l'IRPF, per una banda, i els altres mantres que el Sr. Melià acaba de dir que són coses totalment diferents, podem estar d'acord que són temes diferents, però que al final podrem arribar quasi a un mateix punt, són mantres que utilitzaran vostès des d'aquí fins a finals de legislatura, està claríssim.

Tal i com deia el Sr. Pérez-Ribas, si la crua realitat és que avui, segons ell, som més pobres, evidentment, les solucions han de ser per a dia d'avui. I crec que ha quedat constància que s'han anat incorporant mesures amb molta immediatesa, amb la immediatesa que ens permet el sistema. Una, la bonificació de 20 cèntims als preus dels carburants. I avui mateix, com saben, Espanya i Portugal han anunciat aquest acord amb Brussel·les per limitar el preu del gas en el mercat majorista de l'electricitat. Evidentment, és una molt bona notícia, una molt bona notícia no només per als consumidors, sinó també per a les petites i mitjanes empreses i també per a la indústria, perquè, una vegada que s'hagi donat l'autorització per part de la Unió Europea, el mecanisme serà operatiu de forma immediata i de forma immediata, vol dir que aquest topall inicial de 40 euros megawatt/hora, que ara mateix està a 90, implicarà una baixada del 55,5% del preu a tenir en compte. I per tant, això són mesures immediates, tal i com deia també en el tema de la bonificació dels 20 cèntims que es va dur endavant.

Per una altra banda, hem de tenir en compte que l'IRPF té dues tarifes: la tarifa estatal i la tarifa autonòmica. Això no ho hem d'obviar. Evidentment, vostès estan demanant que hi hagi una deflactació de la tarifa i entenc que tant a la part estatal com a la part autonòmica. Evidentment, vostès la poden demanar a l'Estat i la poden demanar a la comunitat autònoma. Però el que em fa gràcia és que des del Partit Popular voten a favor de la deflactació de la tarifa i m'agradaria demanar-los als senyors diputats del Partit Popular, a veure si el Sr. Feijóo va deflactar la tarifa, i no estic anant enrere, jo crec que el Sr. Feijóo, la Sra. Ayuso, no han deflactat cap tarifa autonòmica, l'han baixada 5 punts. Sap el què significa aquesta baixada, no, Sr. Costa? La baixada de la Sra. Ayuso -i són dades recollides pel Col·legi d'Economistes- suposa 23,73 euros d'estalvi a l'any per a una persona amb rendes inferiors a 16.000 euros, 1,94 euros al mes. Aquesta és la gran baixada d'imposts de la Sra. Ayuso. I si passam a Galícia, també la baixada encara m'ho posa pitjor, perquè són 4,64 euros en un any per a rendes inferiors a 16.000 euros.

Per tant, deixin de donar lliçons i igual que demanen ara mateix aquí, en aquesta cambra, la deflactació de la tarifa autonòmica de l'IRPF, demanin-ho també a altres comunitats autònomes on ha governat el PP. Vull dir, vostès van en base

ara de mantres, tant és la deflactació de la tarifa com les baixades impositives. És ver, hi ha dues maneres de fer política, i una manera de fer política és demanar aquesta deflactació de la tarifa que, per cert, tal com ha apuntat la Sra. Campomar, té una sèrie d'efectes no desitjables sobre la inflació, perquè provoca encara més inflació, i... bé, vostè opinarà això, però, bé, tots dos hem estudiat Economia, em pareix, i...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Bé, els 20 cèntims...

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, no intervingueu entre vosaltres.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

... hi ha molta diferència dels 20 cèntims. De totes maneres, també li he de recordar una cosa, Sr. Costa, parlant dels 20 cèntims, m'agradaria demanar als ciutadans de les Illes Balears, als consumidors, als ciutadans, a veure si recorden què els va suposar setmanalment per a les seves butxaques haver de posar benzina l'any 2012. Recorda, Sr. Costa, què va passar l'any 2012, no? Vostès varen posar en marxa el cèntim sanitari en aquesta comunitat autònoma i, a més, el cèntim sanitari al límit més elevat, 48 euros per cada mil litres de benzina. Jo sí que me'n record, perquè precisament som una persona que utilitz molt el cotxe...

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sra. Truyols.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

... i, igual que ho record jo, record exactament com em va pujar setmanalment..., com em costava molt més omplir el dipòsit de benzina.

Li he de dir que ara també, jo mateixa, veig com em baixa el preu dels hidrocarburs i com cada setmana ara mateix veig que pag 7 euros menys per omplir setmanalment aquest dipòsit, igual que la resta d'usuaris...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Truyols, per favor.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

... de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Truyols. Passem ja per contradiccions la paraula al Sr. Marc Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, presidenta. A veure, accions directes i ràpides i urgents per salvar la problemàtica que tenen molts ciutadans de les nostres illes, ara, ja, és del que estam parlant, perquè la deflactació si no s'ha fet en deu anys per ventura ja haurem d'esperar deu anys més. Bé, és igual. Mesures ja!

Pujar el topall màxim per als beneficis fiscals. Ja, avui ja cobraran els ciutadans més doblers a finals de mes per pujar els... els... bé, doncs...

LA SRA. PRESIDENTA:

No s'interpel·lin entre vostès.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

... sí, sí, no, però, però... al final és similar a la deflactació.

Per tant, ja que feien l'increment dels topalls màxims per a les bonificacions, es podria haver fet una deflactació, i ja es feien l'any 2022, perquè tard o d'hora s'haurà de fer, o no la pensen fer?, no pensen deflactar mai els trams de l'IRPF de les Illes Balears de l'impost autonòmic? Bé, a mi em sorprèn, perquè era un moment òptim per fer-ho. Ara és el moment que l'IPC està molt per sobre, però molt de l'increment dels salaris i era un moment molt per deflactar la tarifa dels trams autonòmics de l'IRPF. Que no es fa? Bé, però no em diguin que ja està, això no es farà mai perquè això és pujar impostos. Quan molts portaveus aquí ja diuen que deflactar la tarifa de l'IRPF no és pujar impostos; de fet, ni tan sols és baixar-los, és establir el percentatge que cadascú hagi de pagar conforme al que anava pagant amb un poder adquisitiu similar a anys anteriors. Però bé, veiem que, tal com està la situació, no es deflactarà mai.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Passem ja a la votació de l'únic punt de la Proposició no de llei RGE núm. 1378/22.

Vots a favor?

Vots en contra?

LA SRA. SECRETÀRIA:

6 vots a favor, 6 en contra, cap abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Hem de passar a una segona votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

LA SRA. SECRETÀRIA:

6 vots a favor, 6 en contra, cap abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passem ja a una tercera votació.

(Remor de veus)

Perdó. Tercera votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Així, doncs, aquesta proposició no de llei passarà a Ple per ser... ai!, perdó, no ha dit..., el resultat ha estat 6, 6, una altra vegada, 6 vots a favor, 6 en contra, per tant, aquesta proposició no de llei passarà al Ple per ser votada una altra vegada.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS